

Дубова К.М.

студентка,

Відокремлений структурний підрозділ

«Інститут інноваційної освіти

Київського національного університету

будівництва і архітектури»

ПОШУК МЕТОДІВ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНИХ АСПЕКТІВ ФОРМУВАННЯ ПРОСТОРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ДИТЯЧИХ БУДИНКІВ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ

Нині в Україні налічується понад 100 тис. дітей позбавлених батьківського піклування, з яких майже 29 тис. утримується, виховується та навчається в дитячих будинках. У цих закладах вихованці, через їхню велику кількість, не отримують сімейного затишку, справжнього добробуту, а головне – соціальної адаптації з дитинства [1].

Умови сьогодення вимагають докорінних змін в архітектурно-планувальній структурі дитячих будинків, створення та розвитку необхідного життєвого середовища, що має внутрішній простір, комплексність, архітектурно-просторовий комфорт, організацію всіх потрібних життєвих процесів. За своїм емоційним впливом, життєве середовище повинно постійно впливати на людину. Разом з тим, архітектура дитячих будинків залишається абсолютно не вивченою з архітектурно-просторової та об'ємно-планувальної точки зору і, по суті, є лише прямим відображенням функціональної схеми.

Питанню вирішення проблеми стану розвитку дитинства дітей, позбавлених батьківського піклування присвячені наукові роботи низки вітчизняних та зарубіжних фахівців. В існуючій практиці будівництва соціальних закладів, існують декілька типів, таких як дитячі будинки сімейного типу та будинки-інтернат. У зарубіжній адаптації вихованців відомими є наукові роботи вчених: Т. Шульги, А. Прихожан, В. Ослана та інших, у сфері соціальних досліджень, таких науковців як Т. Землянхіна, В. Толстих [3]. Враховуючи те, що розглянуті дослідження не визначають чіткого відокремлення архітектурно-планувального формування просторового середовища для підлітків, постає задача сформувати нові прийоми об'ємно-просторової та архітектурно-планувальної організації

дитячих будинків для дітей підліткового віку, завдяки яким вони будуть більш пристосовані для подальшого життя.

Основні завдання, для отримання результату:

1. Провести аналіз наукових досліджень, вітчизняного та зарубіжного досвіду, архітектурно-планувальної організації дитячих будинків, використавши основні методи наукових досліджень, такі як:

– теоретичні методи: вивчення літературного аналізу джерел і матеріалів досліджень, присвячених проблемам соціальної реабілітації дітей; вивчення та аналіз зарубіжного та вітчизняного досвіду проектування і будівництва дитячих будинків в різні історичні періоди;

– емпіричні методи: порівняльний аналіз експериментальне проектування, систематизації та класифікації дитячих будинків;

2. Здійснити історичний аналіз еволюції дитячих будинків;

3. Дослідити функціонально-планувальні основи формування дитячих будинків, використавши макрозонування та мікрозонування приміщень: у архітектурно-просторовому середовищі з урахуванням особливостей дитячого сприйняття й антропометричних характеристик;

4. Встановити номенклатуру основних приміщень спеціалізованого призначення;

5. Вивчити санітарно-гігієнічні, ергономічні вимоги щодо проектування закладів соціальної підтримки підлітків;

6. Апробувати результати дослідження шляхом експериментального проектування.

Як висновок, науково обгрунтований новий тип спеціалізованого закладу – багатофункціональний комплекс підтримки підлітків, позбавлених батьківського піклування (дитячого будинку), як комплексний об'єкт з життєвими, учбовими та рекреаційними функціями, з основними принципами архітектурно-планувальної організації комплексів соціальної підтримки підлітків (комплексності адаптивного середовища, без бар'єрної доступності та розширеного зонування).

Список використаних джерел:

1. Вікіпедія URL: <https://uk.wiki-pedia.org/wiki/%D0%A8%D0%BA%D0%BE%D0%BB%D0%B0%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B0%D1%82>

2. Гнесь Л.Б. Архітектурно-планувальна організація дитячих будинків сімейного типу. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування* : Наук.-техн. збірник. Відпов. ред. М.М. Дьомін. Київ : КНУБА, 2010. Вип. 24. С. 312–321.

3. Акчурина-Муфтієва Н.М. Формирование типов зданий домов ребенка и детских домов : автореф. канд. арх. Москва : ЦНИИЭП учебных зданий, 1986. 73 с.

4. Рекомендации по проектированию детских домов семейного типа / канд. арх. Е.Ю. Пересветовым, арх. Н.М. Средняк, канд. техн. наук М.С. Любимовой и канд. экон. наук Н.Н. Лазаревой / ЦНИИЭП жилища. Москва, 1991. 18 с.

5. Нормали архитектурно-планировочных элементов жилых и общественных зданий с учетом использования их инвалидами. Пособие по проектированию / Под ред. В.В. Кузевича. Киев : КиевЗНИИЭП, 1999. 85 с.

6. ДБН В.2.2-18:2007. Заклади соціального захисту населення.

Кравчук О. О.

асистент,

Київський національний університет культури і мистецтв

**СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ «ДИРИГЕНТСЬКО-ХОРОВЕ
МИСТЕЦТВО» (АКАДЕМІЧНЕ) КНУКІМ:
ІСТОРІЯ, СЬОГОДЕННЯ, ЗДОБУТКИ**

Спеціалізація «Диригентсько-хорове мистецтво» (академічне) факультету музичного мистецтва КНУКіМ один із структурних підрозділів університету, який займається фаховою підготовкою хорових диригентів, співаків хору та артистів, солістів вокального ансамблю, викладачів фахових дисциплін. За більш ніж 50-ти літню історію свого існування у світ було випущено чимало музикантів-практиків, викладачів, музичних діячів чия творча діяльність сприяла розвитку музичної культури України.

На чолі кафедри хорового диригування (нині – спеціалізації академічного хорового мистецтва) у різні роки були провідні метри хорового мистецтва, серед яких: М. П. Гринишин (1972–1997 рр.), Д. В. Радик (1997–2004 рр.). З 2005 року гарантом якості освіти спеціалізації є її завідувачка – випускниця НМАУ ім. П. І. Чайковського (за першою вищою освітою клас диригування Героя України, Народного артисту СРСР, професора Л. М. Венедиктова, за другою вищою освітою клас сольного співу Народного артиста України, професора В. М. Куріна), заслужена артистка України, доцент, музично-громадська діячка, голова київського осередку Всеукраїнського хорового Товариства ім. М. Леонтовича Наталія Михайлівна Кречко.